

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **L. J.**, zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2020, č. j. KUJCK 46680/2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 9. 2020, č. j. 54 A 6/2020-36,

takto:

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Týn nad Vltavou (dále jen „správní orgán prvního stupně“) uznal rozhodnutím ze dne 14. 1. 2020 žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se dopustil porušením § 18 odst. 4 téhož zákona. Žalobce překročil maximální dovolenou rychlost v obci nejméně o 38 km/h; silničním laserovým rychloměrem RAMER 10C mu byla naměřena rychlost 91 km/h, po odečtu odchylky rychlost 88 km/h, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Toto rozhodnutí vydal správní orgán prvního stupně poté, co bylo jeho první rozhodnutí ze dne 6. 2. 2019 z procesních důvodů zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 11. 2019.

[2] Žalovaný odvolání žalobce zamítl rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích. Namítl nesprávnou pozici měřeného vozidla na fotografii z měření; provedení měření rychlosti v zatáčce; neodůvodněné konstatování, že se vozidlo nacházelo v radarovém svazku, aniž by tato skutečnost byla řádně zdůvodněna a prokázána a závěrem také to, že správní orgány z moci úřední mimořádně nesnížily výměru pokuty. Krajský soud žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž poukázal na opomenutí námitky nesprávné polohy vozidla na snímku. Stěžovatel v žalobě namítl, že správní orgány nevypořádaly jeho námitku, podle níž je z fotografie z měření rychlosti viditelné, že vozidlo se nachází v levé části snímku, přestože bylo měřeno zprava. V takovém případě by podle návodu k obsluze rychloměru mělo být vyobrazeno v pravé části snímku, což stěžovatel navrhoval prokázat prostřednictvím návodu k obsluze. Podle stěžovatele krajský soud pochybil, pokud neshledal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, které nevypořádalo jeho námitku uplatněnou ve správním řízení. Skutečnost, že se vozidlo nachází v radarovém svazku, neznamená, že bylo měřeno správně. Krajským soudem citovanou judikaturu označil za nepřiléhavou a zdůraznil, že úvahu správních orgánů nelze nahrazovat úvahou soudní.

[4] V rozsáhlé části kasační stížnosti stěžovatel vyjadřuje nesouhlas se zveřejněním osobních údajů advokáta a stěžovatele na webových stránkách NSS.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že při rozhodování vycházel z potřebných podkladů, které blíže popsal. Vyjádřil se také k údajnému měření rychlosti v zatáčce. Dále vysvětlil, proč pro nadbytečnost zamítl stěžovatelem vznesené návrhy na doplnění dokazování.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost je podána včas, osobou k tomu oprávněnou a míří proti rozhodnutí, proti kterému je kasační stížnost přípustná.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Předmětem sporu je posouzení námitky nesprávné polohy měřeného vozidla na snímku z měření rychlosti. Stěžovatel v odvolání uvedl, že se správní orgán prvního stupně nevypořádal s jeho námitkou, podle níž proběhlo měření rychlosti v zatáčce, tedy v rozporu s návodem k obsluze rychloměru. V této souvislosti stěžovatel navrhl provedení důkazu příslušným návodem a ohledáním místa k tomu působitou osobou.

[9] K námitce měření rychlosti v zatáčce žalovaný odkázal na své první rozhodnutí o odvolání ve věci stěžovatele, v němž s odkazem na mapový portál mapy.cz a záznam o přestupku konstatoval, že měření nebylo provedeno v zatáčce. Tuto argumentaci poté převzal správní orgán prvního stupně v novém rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále doplnil, že návod zapovídá pouze měření na vnějším okraji zatáčky. Návrhy na doplnění dokazování proto zamítl pro nadbytečnost. Krajský soud poté řádně vypořádal žalobní námitku nesprávné polohy vozidla na snímku. Kasační soud podotýká, že stěžovatel v odvolání nenamítl nesprávnou polohu vozidla na snímku, nýbrž měření rychlosti v zatáčce. Nejedná se tedy o nepřijatelné nahrazení správní úvahy úvahou soudu, ani o opomenutou odvolací námitku. Z tohoto důvodu se správní orgány polohou vozidla na snímku podrobně nezabývaly; závěry

krajského soudu pak nelze považovat za nepřijatelné nahrazení chybějícího odůvodnění správních orgánů.

[10] Sama skutečnost, že vozidlo se na snímku nachází v radarovém svazku, bez dalšího nevede k závěru o správnosti provedeného měření rychlosti. Takový závěr ovšem krajský soud v napadeném rozsudku vůbec neučinil, pouze uvedl, že vozidlo se v nyní řešené věci nacházelo zcela v oblasti radarového svazku. Stejně tak námitka ohledně nepřiléhavosti užití judikatury (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 As 182/2019-38) je bezdůvodná, neboť ve věci bylo postaveno najisto, že rychlost vozidla nebyla měřena v zatáčce. Nedošlo tedy ke kombinaci více faktorů, které by odůvodňovaly další dokazování nebo činily závěry citovaného rozsudku nepoužitelnými na nyní posuzovanou věc. Navíc se jednalo o totožný typ rychloměru; závěry ohledně otázky, jakou část snímku by měla zabírat převážná část vozidla, jsou plně přenositelné.

[11] Polemikou týkající se nezveřejňování osobních údajů a plné anonymizace rozsudků se již Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval, proto nebude své úvahy opakovat a ve stručnosti odkazuje na předchozí rozhodnutí (usnesení ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017-161, rozsudky ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35, či ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019-33, a mnohé další).

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Nejvyšší správní soud nezjistil ani žádný důvod pro zrušení napadeného rozsudku z úřední povinnosti [§ 109 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.)], zamítl tedy kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[13] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému, kterému by jinak jako úspěšnému účastníku právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. května 2021

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu